

[Niels Helveg Petersen.]

I øvrigt kan jeg meddele, at det radikale venstre ikke kan medvirke til vedtagelse af den af socialdemokratiet foreslåede dagsorden. Begrundelsen er den, der klart fremgik af justitsministerens indlæg, at folketinget ikke har nogen mulighed for at skubbe denne sag over på andre. Efter min opfattelse må det, således som sagen nu er ført frem, være folketinget, der skal tage beslutning om, hvilke skridt der skal foretages, efter at man har fået forelagt et vurderingsgrundlag. Efter det radikale venstres opfattelse er der intet grundlag for at indlede retlige skridt, hverken over for den ansvarlige minister eller over for nogen af de implicerede embedsmænd.

Om den af SF foreslåede dagsorden skal jeg sige, at der i denne principielt intet er, der strider imod det radikale venstres opfattelse af, hvad denne sag bør føre til. Den fremgangsmåde, som SF anviser, finder jeg imidlertid mindre velegnet end den, der fremgår af den af hr. Ib Thyregod på regeringspartierne vegne foreslåede dagsorden. Ifølge denne pålægger folketinget regeringen at fremlægge til efteråret sine overvejelser vedrørende eventuelle reformer af behandlingen af bevillingsspørgsmål og af lokale og byggeadministrationen.

Til sidst har jeg et spørgsmål til socialdemokratiet, som jeg tror det er af interesse at få afklaret. I forespørgslen fastslår socialdemokratiet, at det må anses for godt gjort, at boligministeren har gjort sig skyldig i dadelværdige forhold. Denne opfattelse deler jeg og mit parti ikke. Men jeg vil gerne spørge, om den senere tilkomne dagsorden fra socialdemokratiet, hvor man stiller krav om en uvildig dommervurdering af kendsgerningerne i sagen, betyder, at socialdemokratiet har forladt det standpunkt, at det kan anses for godt gjort, at der foreligger de forhold, der omtales. Jeg mener ikke, at en sådan dommervurdering er mulig, men jeg tror, det har interesse at få belyst, om socialdemokratiet har skiftet standpunkt med hensyn til vurderingen af sagens kendsgerninger. Det er jo nemlig rigtigt, som hr. K. Axel Nielsen sagde: man kan ikke afsige en dom på baggrund af det, der foreligger; man kan foretage en vurdering. Jeg forstod på forespørgslen oprindelige formulering, at socialdemokratiet for sit vedkommende

havde foretaget en vurdering. Skal jeg forstå den senere tilkomne dagsorden således, at man har forladt den?

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Må jeg have lov at sige til hr. Niels Helveg Petersen med hensyn til Nørrebro Industrigård, hvis kvalitet hr. Niels Helveg Petersen nu tillader sig at underkende i sammenligning med kilde-skattehuset, at jeg tror, det er meget uklogt. Jeg må gøre hr. Niels Helveg Petersen opmærksom på, at staten har lejet sig ind i en nøjagtig tilsvarende ejendom og indrettet den udmærket til Danmarks biblioteksskole, hvor den fungerer ualmindelig udmærket; ejendommens kvalitet er der altså intet i vejen med, hvilket i øvrigt også bekræftes af kommissionsdomstolsberetningen, hvor finansministeren klart siger, at det var den ejendom, han havde regnet med man kunne bruge til formålet, men hvor nogle andre havde den opfattelse, at der absolut skulle indrettes enmandskontorer i stedet for f. eks. at bruge noget af det til kontorlandskaber o. lign. Husets kvalitet er der bestemt intet i vejen med, og prisen, som jeg har nævnt, er den, der er disse 5-6 mill. kr. billigere, som borgerne altså kunne have sparet, og det ville have været klogt.

Ømann: Må jeg takke for den meget betingede tilslutning, som mine synspunkter om en administrationsreform har fået. Tilslutningen var jo betinget i den grad, at man altså ikke kunne tilslutte sig den dagsorden, som jeg har foreslået, men der skulle altså absolut stilles et dagsordensforslag i udvandet form. Jeg vil mene, at den af mig foreslåede dagsorden er bedre og klarere, og den sætter noget i gang; der er dynamik i den. Den anden bygger på, hvad regeringen kan hitte på, og den kan jeg ikke have tillid til sætter noget i gang i retning af en bedre administration.

Men må jeg så sige med hensyn til den anden foreslåede dagsorden, at jeg begriber egentlig ikke, at regeringen har afvist denne meget humane dagsorden med højst tyndbenede forfatningsmæssige, forfatningsjuridiske argumenter. Den er human, for der er jo ikke forlangt rigsret. Det, man har